

Gerçek

Devrimci İşçi Partisi'nin merkezi yayın organı
Gerçek'in 2015 / 1 no.lu özel sayısıdır.
Fiyat: 25 Kuruş

www.gercekgazetesi.net

iletisim@gercekgazetesi.net

Ya kardeşlik, ya barbarlık!

Ankara Garı'nın önündeki meydana saçılmış insan bedeni parçaları, barbarlık çölünün, Türkiye'nin başkentinin kalbine çizilmiş bir resmi idi. Dünya çapında 2011'den itibaren açılan yeni dönemde, DAİŞ (İŞİD), öteki mezhepçi-tekfirci örgütlerle birlikte ama onlardan kat kat daha tehlikeli özelliklerle, "ya sürekli devrim, ya barbarlık" seçeneğinin Ortadoğu'da belirleştiğini temsil ediyor. 10 Ekim Ankara katliamını düzenleyen DAİŞ'se, bu barbarlığın Türkiye'ye başkent yoluyla girişi anlamını taşıyor. Yok, DAİŞ değil de Erdoğan kliği tarafından himaye edilen başka bir örgütse şu söylenebilir: DAİŞ artık modayı belirleyen imzadır, ötekiler de DAİŞ üslubunu benimsemiştir! Her halükârda DAİŞ, gölgede beklemektedir.

Devrimci İşçi Partisi, "ya sürekli devrim, ya barbarlık" sloganını dünyanın

genel durumuna damga vurması gereken ana şiar olarak 2012 sonunda toplanan İkinci Kongresi'nde belirlemişti. Bu şiarın isabetliliği bugün kitlelerin kendi etlerinde yaşadıkları deneyimle doğrulanıyor. Ortadoğu Sünni-Şii mezhep savaşının girdabında çırpınıyor. DAİŞ demek Suudi Arabistan demektir, Katar demektir, Tayyip Erdoğan Türkiye'si demektir. Bu mezhep savaşının karşısında sadece, Ortadoğu'nun gaz ve petrol rantından ve borsalarından çıkarı olmayanlar, yani işçiler, küçük köylüler, emekçiler ve ezilen halklar durabilir. Onun için alternatifi ancak sürekli devrim olabilir.

Bugün bu alternatif, Türkiye'de Kürtlerle dayanışmaya girmeden ilerleyemez. Ortadoğu'da yükselen barbarlık dalgasına karşı durmak isteyen herkes, Kürtlerle omuz omuza mücadele etmek, bunun için

de onların ezilmesine karşı onlarla birlikte sesini yükseltmek zorundadır. Bakın, DAİŞ Erdoğan kampına nasıl da yaranıyor! Kobani'de Kürt savaşçılardan aldığı yenilginin acısını nasıl da Suroç'ta ve Ankara'da Türk ve Kürt sivillerinden çıkarıyor! Tam da Erdoğan kampı Kürt halkına büyük bir taarruz başlatmışken, Kürtleri ve onlarla dayanışma içinde olan Türk işçilerini ve emekçilerini hedef alarak nasıl da katliamlar düzenliyor.

10 Ekim Ankara katliamının ürettiği aydınlık budur: Türkiye'de bugün ya Erdoğan kliğinden yanasınız, ya da Kürt halkının yanında olacaksınız. Bunun orta yolu yoktur: ya kardeşlik, ya barbarlık! Sürekli devrim, adı üstünde, birçok uğraktan geçtiği için süreklidir. Türkiye'de geçeceği en önemli uğrak budur işte: Türkiye işçi sınıfının ve emekçilerinin, Türkiye'nin

Alevilerinin ve özgürleşmek isteyen kadınlarının hep birlikte ezilen Kürt halkıyla kardeşleşmesi! 2009-2010 Tekel eylemi halka aşılana kör milliyetçilikte ilk gediği açmıştı. Gezi başka toplumsal kesimlerde Kürtlere karşı önyargıları kırdı. 7 Haziran'da sağlanan ortaklığı bunun ürünüydü. Bu yakınlaşmayı çiğ gibi büyütme gerek!

Bu aydınlık, bize aynı zamanda 10 Ekim'de yaşanan büyük faciadan sonra ne yapmak gerektiğini de berrak biçimde anlatıyor. 10 Ekim'de "barış" taleplerini haykırmak için meydana bulunan yüz binler, o iki bombayla sarsıldılar. Kimimiz öldük, kimimiz yaralandık, bedenimizden ya da yüreğimizden. Kimimiz de ürktük. Ama korku ecele çare değil, demişler. Tam da bugün için geçerli. Bugün eğer geri çekilsek gideceğimiz yer DAİŞ barbarlığıdır. Ali kıran, baş

keselelerin barbarlığı. Kendi adamlarından başka bütün erkekleri "kâfir" ilan edip öldürmeyi, kendi kadınlarından başka bütün kadınları iffetsiz görüp tecavüz etmeyi ya da köle pazarına çıkarmayı, çocukları bile çarşafa ya da intihar yeleğine sokmayı kendi "uygarlığı" sayan bir dünyadır bu. Erdoğan kliğinin düşlediği "reis saltanatı" dahi yalnızca bir ara durak olabilir.

Başka yolumuz yok, savaşacağız. Bugün kenara çekilirsek onların önünü açmış olacağız. "Bana dokunmayan yılan bin yaşasın" diyenimiz varsa, yılanın bir kitle imha silahı olduğunu anlasın.

Öyleyse, haydi Türk-Kürt kardeşliği ile barbarlığa karşı savaşa! Ya kardeşlik, ya barbarlık! Kardeşlik ve özgürlük işçilerle gelecek!

Devrimci İşçi Partisi bildirisi

AKP ile dayanışma değil, mücadele gerek!

10 Ekim Ankara katliamının hesabını emekçiler soracak!

10 Ekim günü Ankara'da 100'ü aşkın canımızı yitirdik. Devrimci İşçi Partisi özgürlük kavgasında ve sınıf mücadelesinde omuz vermiş olduğumuz genç yaşlı, kadın erkek o arkadaşlarımızın anısı önünde saygıyla eğilir, yakınlarına ve mensup oldukları sendikal ve siyasi örgütlere içtenlikle başsağlığı diler. Hâlâ ölümler pençeleşmekte olan yüzlerce dostumuza acil şifalar diler.

10 Ekim Ankara katliamı, modern Türkiye'nin bütün tarihinde emekçilerin ve ezilenlerin meydanlarda özgürlüklerini kullanırken uğradığı en büyük saldırdır. 1969 Kanlı Pazar'dan daha büyüktür. 1 Mayıs 1977'den daha büyüktür! 1993 Sivas Madımak'tan daha büyüktür! 12 Eylül sonrasında 1 Mayıs'lara yapılan bütün saldırılardan daha büyüktür! 10 Ekim Ankara katliamı, hiç tartışmasız biçimde, bu topraklarda sendikal hareketin düzenlediği bir eylem tarihte bugüne kadar düzenlenmiş en büyük saldırdır.

Karşılaştırılabileceği tek vaka, işçi sınıfı mücadelelerinin dışından verilebilecek bir örnektir. 1992 Mart'ta Şırnak'ta devlet kadını, çocuk, yaşlı demeden

100'den fazla insanı katlettiği Newroz kutlamalarıdır. Ama o olay devletin 1990'lı yılların ilk yarısında kardeş Kürt halkına yönelttiği, daha sonra Susurluk skandalı (1996) vesilesiyle bütün kirliliğiyle teşhir olan özel katliamlar zincirinin başlangıç halkasıdır. "1000 operasyon"un belki de ilkidir. Yani Türkiye o kadar kötü bir yere gelmiştir. Suroç katliamı Kobani'nin devamıydı. Ankara Suroç'laşmıştır! Türkiye Suriyeleşiyor!

Bu durumda, CHP genel başkanının yaptığı gibi, "içim kan ağlıyor" deyip bütün siyasi güçlerin hep birlikte dayanışma içinde yürümesi gibi bir tavır benimsemek, "ihmalî olanlar istifa etsin" demekle yetinmek, AKP ve Tayyip Erdoğan'ın bu büyük katliamla (şimdilik) doruğuna ulaşan saldırganlığının önünü açmakla eşanlamlıdır.

Tayyip Erdoğan "dayanışma" istiyor. Ahmet Davutoğlu "dayanışma" istiyor. Kılıçdaroğlu "dayanışma" vaat ediyor. İşçi sınıfının ve emekçilerin Erdoğan'la, Davutoğlu'yla, AKP'yle "dayanışma" içinde çözebileceği hiçbir problemi yoktur. İşçi sınıfına saldırı cevabını ancak mücadele ile bulur. Hâkim sınıfların temsilcisi,

Türkiye'yi adım adım savaşa ve barbarlığa sürükleyen, bütün özgürlükleri yok etmeye yönelik bir hükümetle "dayanışma" içinde değil.

10 Ekim'in sorumlusu tam da kendileridir. Seçim öncesi Mersin, Adana, Diyarbakır patlamalarını ve 20 Temmuz Suroç patlamasını seyreden, en ufak bir ciddi adım atmayan bir AKP hükümetinin Türkiye'sinde yaşıyor bu katliam. Failleri kişi kişi tespit etmeden bile Tayyip Erdoğan'ın ve AKP hükümetinin sorumluluğu saptanabilir.

Amaçları sadece Türkiye'yi, doğusuyla batısıyla iç savaş örgütlerinin, tekdüzeliklerin, mezhepçilerin at oynattığı bir ülke haline getirmek değil. AKP ve Tayyip Erdoğan artık geleceklerini bu tür örgütlere bağlamış durumda. DAİŞ'le şu anda bir danışıklı dövüş söz konusu. Ama daha ne örgütler var sırada: İBDA-C'siyle, Hüda-Par kılığında Kürt Hizbullah'ıyla, Osmanlı Ocakları'yla, Türkmen birlikleriyle, "oluk oluk kan akacak" diye Türkiye halklarını tehdit eden yandaş mafyasıyla! Bu katliamın bombasını kim koydu diye sormayın. Bu bombaların kullanılmasını Türkiye politikasının ayrılmaz bir parça-

sı haline kim getirdi diye sorun. O zaman sorumluluğunun Tayyip Erdoğan'a ve AKP hükümetine ait olduğu anlaşılacaktır.

10 Ekim mitingini düzenleyen sendikalar ve meslek örgütleri iki günlük bir genel grev ilan etmiştir. Şimdi görev bu grevi bütün sendika ve meslek örgütlerinin gündemine sokmak, sözde kalmaması için çalışmak, bütün gücümüzle uygulanmasını sağlamaktır.

İşçi hareketi, meslek örgütleri ve bütün demokratik kitle örgütleri ile birlikte ayrıca 10 Ekim Ankara katliamının faillerinin, onların ardındaki güçlerin, devlet içinden onlara yardımcı olmuş olabilecek olan güçlerin keşfedilebilmesi, teşhiri, yargılanması ve cezalandırılması için derhal bir Bağımsız Soruşturma Komisyonu kurmak için harekete geçmelidir. Bu çalışmaya hukukçuların örgütlerini de dâhil etmek, toplumda güven yaratacak bazı şahsiyetlerin katılımını sağlamak için çaba gösterilmelidir. Bu Komisyon'un her türlü belge, tanık ve veriye ulaşabilmesi için yetkilendirilmesi uğrunda mücadele edilmelidir. 10 Ekim Ankara katliamının soruşturulmasının, bir polis şefi olan yetkisiz, siyasi

sorumluluğu olmayan, kendi döneminde sayısız güvenlik sorunlarının zaten yaşanmış olduğu bir işçileri bakanına bırakılmaması hayati bir önem taşır.

İşçileri Bakanı görevden alınmalıdır. 100'ü aşkın insanın bir mitingde hayatını yitirmesine yol açan bir bakan görevde tutulamaz. Salt soruşturmanın selameti için bile görev makamını bir an önce boşaltması gerekir. Siyasi sorumluluğu olmayan bir polis şefidir, istifası beklenemez, görevden alınmalıdır.

Bütün sendikaların üyeleri, sendikanızı genel greve desteğini ilan etmeye, genel grevi örgütle-meye çağırın!

Bütün işçiler, kamu emekçileri, büro çalışanları, genel greve katılın, omuz verin!

Sendikaların ve kitle örgütlerinin kuracağı tam yetkili bir Bağımsız Soruşturma Komisyonu için ileri!

İşçileri Bakan azledilsin!

**Devrimci İşçi Partisi
Merkez Komitesi
11 Ekim 2015**

En büyük katliam – neden?

10 Ekim Ankara katliamının çağdaş Türkiye'nin tarihinde bir işçi sınıfı eylemine yapılan en büyük saldırı olduğu ortada. Neden peki? Neden bu kadar ağır bir kırım? Neden bir değil iki bomba ya da canlı bomba? Bu sorunun cevabı birkaç düzeyde verilebilir. Bir düzeyde DAİŞ'in Suriye'de Rusya'nın da devreye girmesiyle birlikte daha sıkışık hissetmesi bahsi yükseltmesiyle sonuçlanmıştır. Suroç ölçeğini tekrarlamaktansa, hasımlarının yüreğine korku salmak amacıyla katliamın gücünü arttırmayı seçmiş olabilir. Başka bir düzeyde ise bu mitingin devlet için ne kadar rahatsız edici olduğunu hatırlayarak düşünmek gerekir. Bu

miting iki sendika ve iki meslek örgütü tarafından örgütlenmiştir. Bu örgütler "barış" şiarını yükselterek AKP hükümetinin Kürt halkına karşı yükselttiği savaşa karşı çıkıyorlardı. Ankara mitinginin en derinde anlamı buydu: işçi sınıfı ve emekçilerin Kürt halkıyla yan yana gelmesi, ortak bir mücadeleye girişmesi. Bu ise bütün hâkim güçleri rahatsız ve tedirgin eden bir sürecin kapısını açabilirdi. İşçi sınıfı ile Kürt halkının ittifakının sadece Türkiye'yi değil, bütün Ortadoğu'yu sarsma potansiyeline sahip olduğunu hâkim sınıfların görmemesi olanaklı değil. İşte 10 Ekim Ankara saldırısının bu kadar büyük ölçekli bir katliam olmasının ardında işçi sınıfı ile Kürt halkı arasında bir ittifaktan duyulan korku vardır. Çünkü böyle bir ittifak mücadelenin bütün çerçevesini altüst eder. Onlar bu kadar korkuyorsa bizim de bütün gücümüzle bu ittifakı oluşturmak için çaba göstermemiz gerekiyor!

Kılıçdaroğlu'ndan utanç verici görüşme: "Yerli ve Milli" terör zirvesi yapıldı!

CHP'den hâlâ umudu olanlara, "demokratik" kazanımlar bekleyenlere büyük bir ders daha! CHP lideri Kılıçdaroğlu, daha Ankara katliamı kayıplarının parçalanmış bedenleri soğumadan, kanları kurumadan hükümetin sorumluluğu olmadığını ilan eden kukla başbakan Davutoğlu'nun "terör zirvesi" davetine icabet ederek ayağına kadar gitti. Demirtaş'ın deyişiyle "stajyer başbakan" pişkinliğinin sınırlarını zorlayarak HDP Eşbaşkanı Selahattin Demirtaş'ı suçlayarak açıkça hedef göstermiş, bununla da yetinmeyip "terör zirvesi"ne Bahçeli ve Kılıçdaroğlu'nu davet edip Demirtaş'ı açıkça yok saymıştı. İşte Kılıçdaroğlu bu tabloya rağmen ve kendi partisinden bir dizi insan da aynı katliamda yok edilmiş, yaralanmışken Kaçak Saray'ın yaveri ile bir araya gelme onursuzluğunu gösterdi. Bu ziyareti de "terörü bitirmek için her şeye açığız" diyerek gerekçelendirilmeye çalıştı.

Kimse bu korkunç tabloya ve Davutoğlu'nun yüzüstü ve ikiyüzlü tavrına rağmen onunla görüşen

Kılıçdaroğlu'nun saf olduğunu, iyi niyetli olduğunu iddia etmesin! Tavrı ve niyet çok açıktır. **Kılıçdaroğlu milliyetçi oyları kapma hesabı ile ve 1 Kasım sonrasında olası bir AKP-CHP koalisyonunun ön hazırlıkları için oraya gitmiştir.** Yani kan ve vahşet üzerine oynanan oyuna can atarcasına katılmıştır. Zaten bunun sinyalini de, Erdoğan'ın "yerli ve milli" milletvekili sözlerine vermiş olduğu aynı kalitedeki(!) "Şimdi milliyetçilik lafları yapıyorlar. Açık ve net söylüyorum, milli ve yerli olacakmış, milli ve yerli olan tek parti, kurucu parti CHP'dir." (<http://www.imctv.com.tr/kilicdaroglu-yerli-ve-milli-tek-parti-chpdir/>) cevabı ile vermişti. Yani sonuç olarak iki "yerli ve milli parti" baş başa "terörü" konuşmuşlar. Haklarını yememek lâzım "devlet teröründe" biri çok kıdemli ve deneyimli, diğeri de kısa sürede epey yol kat etti. Birinin heybesinde Koçgiri, Ağrı, Dersim katliamları, 93 Konsepti ve daha niceleri, öbürününkinde Roboski, Amed, Suroç, Silvan, Cizre, Nusaybin ve son olarak Ankara. Eminiz bayağı yoğun ve hararetle bir "terör zirvesi" olmuştur!